

Tema 4. Naturen i ett föränderligt landskap

FAKTABLAD N4. Strömming (*Clupea harengus membras*)

Strömming kallas den underart till sillen som är anpassad till bräckt vatten. Strömningen växer långsammare än sillen och har lägre fetthalt. Ryggen är blågrön och sidorna silverskimrande. Strömningen är mycket lik vassbuken (skarpsillen), men skiljs från denna på bukfjällen som inte är kantiga på samma sätt som hos vassbuken.

Strömningen är anpassad till Östersjöns låga salthalt och den förekommer i hela Östersjön. Den förökar sig också längs nästan alla kuster. Strömningen kan indelas i två grupper: de som leker på våren och de som leker på hösten.

Största delen av strömningen vid våra kuster leker i maj-juni. Före och under leken bildar strömningarna stora, täta stim. Då strömmingsynglen kläcks är de 6-7 millimeter långa, genomskinliga och trådtunna. Strömmingsynglens viktigaste föda är djurplankton. Också unga strömningar äter mest plankton. Från det fiskarna är 15-20 centimeter långa övergår de allt mer till att äta fisk. En vuxen strömning väger i medeltal 50-100 gram. Den största strömning som fångats i Finland vägde 1050 gram och fångades år 1959 vid Porkala.

Strömningen är en stimfisk, som årligen företar födovandringar långt bort från sina lekområden, men

återvänder i allmänhet till samma områden. Strömningen förflyttar sig också mellan olika djup. Sommartid håller stimmen av vuxna strömningar till nära botten under dagen för att vid solnedgången stiga upp mot ytan. På vintern finns stimmen ofta på djupet, till och med på djup över 100 meter.

Strömningen är den viktigaste fisken för Finlands och Sveriges yrkesfiskare. Den sammanlagda fångsten för alla Östersjöns länder var fram till mitten av 1900-talet vanligen under 100 000 ton per år. I och med att trålfisket blev allmännare ökade fångsterna till flera hundra tusen ton. Nu har fångsterna åter minskat. Största delen av strömningarna fångas med trål och en mindre del med ryssja.

På många håll i världen har sillbestånden blivit svårt åtgångna av ett alltför hårt fiske. Strömmingsbestånden har trots det inte kraschat vilket kan bero på att strömningen leker på grunt vatten och att fångsten till stor del består av vuxna fiskar. Man har funnit rätt höga halter av hälsofarliga ämnen såsom dioxin i strömningar. Därför ger livsmedelsmyndigheterna ut rekommendationer om hur mycket strömning man kan äta.

Strömming.